

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 28 października 2020 r.

DIH-3.709.26.2020.AB

DECYZJA DIH-III/26/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. z 15 czerwca 2020 r. (nr akt kontroli: BP.8361.4.2020.AS), na mocy której przedsiębiorcę VRG Spółka Akcyjna z siedzibą w Krakowie zobowiązano do uiszczenia kwoty 2 146,70 zł (słownie: dwa tysiące sto czterdzieści sześć złotych 70/100) stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych garniturów męskich rozmiar:182/104/90(92), 52 L, VISTULA, których skład surowcowy był niezgodny z deklaracją zawartą na wszywce informacyjnej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 22 listopada 2019 r. – 5 grudnia 2019 r. inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp., zwanego dalej: „Lubuskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili czynności kontrolne w Salonie (...) mieszczącym się w (...), należącym do przedsiębiorcy VRG Spółka Akcyjna z siedzibą w Krakowie.

Stosownie do art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, kontrola została wszczęta bez zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli.

Kontrola została przeprowadzona w obecności pracowników kontrolowanego, tj. osób czynnych w lokalu, w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1740 z późn. zm.), zgodnie z art. 50 ust. 5 Prawa przedsiębiorców.

W toku kontroli, w celu oceny jakości wyrobów włókienniczych, pobrano do badań laboratoryjnych próbkę produktu: garnitur męski CHEYENNE T, rozmiar:182/104/90(92), 52 L, VISTULA. Pobranie próbki podstawowej oraz próbki kontrolnej udokumentowano – odpowiednio – w protokołach pobrania próbki nr 128 oraz 129 z 29 listopada 2019 r.

W wyniku badań laboratoryjnych ww. garnituru, przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium UOKiK w Łodzi, zwane dalej: „Laboratorium w Łodzi”, ustalono, że procentowy skład surowcowy dotyczący podszewki rękawów i spodni był niezgodny z deklarowanym i wykazywał odpowiednio: 55,4 proc. wiskozy i 44,6 proc. poliestru – dla podszewki rękawów marynarki, oraz 56,6 proc. acetat i 43,4 proc. triacetat – dla podszewki spodni. Natomiast umieszczona na wszywce informacja wskazywała na następujący skład surowcowy podszewki: 100 proc. wiskoza.

W związku z wynikami badań stwierdzono, że rzeczywisty, ustalony laboratoryjnie, procentowy skład surowcowy ww. wyrobu był niezgodny z wymaganiami zawartymi w deklaracji producenta po zastosowaniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1007/2011 z 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylecia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE (Dz. U. UE L 2011 Nr 272, s.1), zwanego dalej: „rozporządzeniem 1007/2011”.

Wyniki badań laboratoryjnych udokumentowano w Sprawozdaniu z badań Laboratorium w Łodzi z 16 grudnia 2019 r. nr 769/PW/354/2019.

Lubuski WIIH pismem z 10 stycznia 2020 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu w dniu 8 stycznia 2020 r. kontroli w (...) znajdującym się w (...) oraz przekazał Sprawozdanie z badań laboratoryjnych z 16 grudnia 2019 r. nr 769/PW/354/2019, zawierającego wyniki przeprowadzonego badania laboratoryjnego produktu: garnitur męski CHEYENNE T, rozmiar:182/104/90(92), 52 L, VISTULA. Jednocześnie organ pouczył przedsiębiorcę o przysługującym prawie do złożenie wniosku o zbadanie próbki kontrolnej kwestionowanego wyrobu.

Spółka (...) w piśmie z 22 stycznia 2020 r. zakwestionowała prawidłowość dokonanej oceny próbki i wniosła o dokonanie przebadania próbki kontrolnej. Dodatkowo przedsiębiorca wskazał, że w jego ocenie skład surowcowy podany na wszywce informacyjnej jest zgodny z przepisami rozporządzenia nr 1007/2011, wyjaśniając iż podszewka w rękawach marynarki oraz w spodniach nie jest podszewką podstawową, a jej masa nie przekracza dopuszczalnych

30 % masy całkowitej wyrobu. Wobec powyższego – w ocenie przedsiębiorcy nie jest on zobowiązany do podawania na etykiecie składu podszewki w rękawach marynarki i w spodniach. Dodatkowo spółka zwraca uwagę, że skład podszewki przodu i tyłu marynarki został określony na wszywce zgodnie z przepisami prawa, w związku z czym wykluczona jest możliwość wprowadzania w błąd konsumenta co do składu produktu włókienniczego. W związku z powyższym przedsiębiorca wskazuje, że w jego ocenie zarzut niezgodności informacji podanych na wszywce badanego garnituru z wymaganiami wynikającymi z rozporządzenia jest bezzasadny a oznakowanie w pełni odpowiada wymogom prawa.

W dniu 11 lutego 2020 r. inspektorzy reprezentujący Lubuskiego WIIH odebrali za pokwitowaniem próbkę kontrolną w celu przekazania jej do badań laboratoryjnych prowadzonych przez Sieć Badawczą Łukasiewicz – Instytut Włókiennictwa, Laboratorium Badań Chemicznych i Analiz Instrumentalnych w Łodzi.

Wyniki przeprowadzonych badań wykazały, że skład surowcowy podszewki przodu i tyłu marynarki stanowi: 100 proc. wiskoza, podszewki rękawów marynarki stanowi: 53,7 proc. wiskoza i 46,3 proc. poliester oraz podszewki spodni stanowi: 57,8 proc. acetat i 42,2 proc. trójacetat. Natomiast z deklaracji na wszywce wynikało, że skład surowcowy podszewki to 100 proc. wiskoza. Wyniki badań udokumentowano w Świadectwie z badań nr BCH 66/142/2020/A z dnia 19 marca 2020 r.

Pismem z 25 maja 2020 r. Lubuski WIIH przesłał kontrolowanemu powyższe wyniki badań laboratoryjnych próbki kontrolnej.

Ponadto Lubuski WIIH wystosował do kontrolowanego wystąpienie pokontrolne z 25 maja 2020 r., wskazując w nim na stwierdzone nieprawidłowości, o których mowa powyżej, w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości poprzez oznaczenie wyrobu zgodnie z faktycznie ustalonym składem surowcowym.

Spółka (...) w Odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne z 3 czerwca 2020 r. wskazała, że w jego ocenie skład surowcowy podany na wszywce informacyjnej jest zgodny z przepisami rozporządzenia nr 1007/2011, wyjaśniając iż podszewka w rękawach marynarki oraz w spodniach nie jest podszewką podstawową, a jej masa nie przekracza dopuszczalnych 30 % masy całkowitej wyrobu, w związku z powyższym nie jest konieczna zmiana oznakowania towarów.

Lubuski WIIH w piśmie z 22 czerwca 2020 r. skierowanym do przedsiębiorcy podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko, ponownie wskazując, że oznakowanie składu surowcowego objętych kontrolą garniturów męskich CHEYENNE T, jest niezgodne z wymaganiami rozporządzenia nr 1007/2011.

Pismem z 25 maja 2020 r. Lubuski WIIH poinformował przedsiębiorcę (...), o wszczęciu postępowania w przedmiocie zobowiązania kontrolowanego przedsiębiorcy do uiszczenia

kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki oraz próbki kontrolnej garniturów męskich CHEYENNE T, rozmiar:182/104/90(92), 52 L, wprowadzonych do obrotu przez „VISTULA” VRG S.A., ul. Pilotów nr 10, 31 – 462 Kraków. Jednocześnie zawiadomiono stronę o przysługującym zgodnie z art. 10 § 1 Kpa prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od daty otrzymania przedmiotowego pisma.

Lubuski WIIH, decyzją z 15 czerwca 2020 r. (nr akt kontroli: BP.8361.4.2020.AS), zobowiązał przedsiębiorcę (...) do uiszczenia kwoty 2 146,70 zł (słownie: dwa tysiące sto czterdzieści sześć złotych 70/100) stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych ww. garniturów męskich CHEYENNE T, rozmiar:182/104/90(92), 52 L:

- 806,00 zł (słownie: osiemset sześć złotych 0/100), za badanie próbki ww. wyrobu przeprowadzone przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi,
- 1 340,70 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta czterdzieści złotych 70/100), za badanie próbki kontrolnej przeprowadzone przez Sieć Badawczą Łukasiewicz – Instytut Włókiennictwa, Badań chemicznych i Analiz Instrumentalnych w Łodzi.

Organ ustalił wysokość tych kosztów zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2012, poz. 496) (zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie pobierania próbek”) oraz na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

W dniu 16 lipca 2020 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło za pośrednictwem Lubuskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji z 15 czerwca 2020 r., której przedsiębiorca (...) zarzucił:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r., poprzez uznanie, że deklarowany na metce skład surowcowy próbki garnituru jest niezgodny z wymaganiami przepisów ww. rozporządzenia,
- naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, poprzez obciążenie Spółki kosztem badań laboratoryjnych garnituru, w przypadku gdy spełnia on wymagania wynikające z rozporządzenia i innych przepisów prawa.

W związku z powyższymi zarzutami, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania przed organem pierwszej instancji w całości.

Pismem z 31 lipca 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Pismem z 12 sierpnia 2020 r. organ drugiej instancji zwrócił się do Laboratorium UOKiK w Łodzi z prośbą o odniesienie się do argumentów zawartych w odwołaniu. Laboratorium w piśmie z 28 września 2020 r., stwierdziło, że stanowisko spółki w niniejszej sprawie jest niezasadne. Powyższe pismo Laboratorium zostało przesłane stronie 1 października 2020 r.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Pobieranie i badanie próbek produktów określone jest w Rozdziale 6 ustawy o Inspekcji Handlowej. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ww. ustawy, próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych lub, czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Powyższa ustawa w art. 2 pkt 5, definiuje jakość, jako ogół właściwości produktów lub usług, które wiążą się z ich zdolnością do zaspokajania stwierdzonych lub przewidywanych potrzeb konsumenta. Zgodnie z art. 29 wspomnianej ustawy badania próbek prowadzą laboratoria kontrolno-analityczne podlegające Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a gdy nie mogą one ich wykonać, organ Inspekcji Handlowej może zawrzeć umowę o wykonanie badań z innym wyspecjalizowanym laboratorium. Zgodnie z art. 30 ustawy o Inspekcji Handlowej, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie pobierania prób, w przypadku prowadzenia badań przez laboratorium kontrolno-analityczne Inspekcji Handlowej, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, ustala dyrektor laboratorium, z uwzględnieniem rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzenia badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.

Artykuł 11 rozporządzenia 1007/2011 stanowi, iż każdy wyrób włókienniczy składający się z dwóch lub większej liczby składników włókienniczych o różnym składzie surowcowym musi mieć etykietę lub oznakowanie, na których podany jest skład surowcowy każdego ze składników. Jednocześnie powyższy artykuł zawiera dodatkowo wyjątek zawarty w ustępie drugim, który stanowi, iż etykietowanie lub oznakowanie, o których mowa w ust. 1, nie jest obowiązkowe w przypadku składników włókienniczych, które spełniają oba następujące warunki:

- a. składniki te nie są podstawową podszewką; oraz
- b. składniki te stanowią poniżej 30% masy całkowitej wyrobu włókienniczego.

Inspektorzy reprezentujący Lubuskiego WIIH, w toku kontroli przeprowadzonej w (...) znajdującym się w (...), należącym do przedsiębiorcy (...), pobrali do badań laboratoryjnych garnitury męskie CHEYENNE T, rozmiar:182/104/90(92), 52 L, wprowadzone do obrotu przez „VISTULA” VRG S.A., ul. Pilotów nr 10, 31 – 462 Kraków, oznaczone na wszywce informacją o składzie surowcowym tkaniny: marynarka: tkanina: 100 proc. wełna, podszewka: 100 proc. wiskoza, spodnie: tkanina: 100 proc. wełna, podszewka: 100 proc. wiskoza. Następnie w celu sprawdzenia zgodności wyrobu z deklaracjami zawartymi na etykiecie, próbka podstawowa została przekazana do badań do Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, a próbka kontrolna na wniosek przedsiębiorcy została przebadana przez Sieć Badawczą Łukasiewicz – Instytut Włókiennictwa, Badań chemicznych i Analiz Instrumentalnych w Łodzi.

Wyniki powyższych badań przeprowadzonych przez ww. laboratoria zostały udokumentowane:

- próbki podstawowej w Sprawozdaniu z badań Laboratorium w Łodzi z 16 grudnia 2019 r. nr 769/PW/354/2019.
- próbki kontrolnej w Świadectwie z badań nr BCH 66/142/2020/A z dnia 19 marca 2020 r.

Badania próbki podstawowej, jak i kontrolnej wykazały, że garnitury męskie CHEYENNE T, rozmiar:182/104/90(92), 52 L, VISTULA, nie spełniała wymagań określonych w deklaracji zawartej na ww. wszywce informacyjnej. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami

kontrolowany został obciążony kosztami przeprowadzonych badań stosowanie do art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

W odwołaniu strona zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 11 rozporządzenia Nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r., poprzez uznanie, że deklarowany na metce skład surowcowy próbki garnituru jest niezgodny z wymaganiami przepisów ww. rozporządzenia oraz naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, poprzez obciążenie Spółki kosztem badań laboratoryjnych garnituru, w przypadku, gdy spełnia on wymagania wynikające z rozporządzenia i innych przepisów prawa.

Odnosząc się do powyższego należy tutaj również wskazać, że przedsiębiorca w swoim odwołaniu nie podważył wyników tych badań, a jedynie stwierdził, że część dwóch z kwestionowanych elementów tj. rękawy podszewki oraz podszewka w spodniach, nie są podszewką podstawową, a ich masa nie przekracza 30 proc. masy całkowitej wyrobu, wobec czego, zdaniem strony, spółka nie ma obowiązku podawania na etykiecie składu podszewek rękawów i spodni garnituru. Podsumowując niniejszy argument, przedsiębiorca stwierdził, iż zarzut niezgodności informacji podanych na wszywce badanego wyrobu z wymaganiami wynikającymi z rozporządzenia 1007/2011 jest bezzasadny, a oznakowanie w pełni odpowiada wymaganiom prawa i jest prawidłowe, w związku z czym obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań został nałożony w sposób nieprawidłowy.

Analizując powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK stwierdza, iż nie znajdują one uzasadnienia.

Jak wynika z powyższego sprawozdania oraz świadectwa, po przeprowadzeniu badań mających na celu ustalenie rzeczywistego składu surowcowego wyrobu, stwierdzono, że rzeczywisty, ustalony laboratoryjnie procentowy skład surowcowy poddanego ocenie garnituru nie był zgodny ze składem surowcowym określonym w deklaracji zawartej w oznakowaniu po uwzględnieniu przepisów rozporządzenia 1007/2011.

Organ drugiej instancji podkreśla, że zgodnie z art. 11 rozporządzenia 1007/2011 każdy wyrób włókienniczy składający się z dwóch lub większej liczby składników włókienniczych o różnym składzie surowcowym musi mieć etykietę lub oznakowanie, na których podany jest skład surowcowy każdego ze składników włókienniczych.

Natomiast etykietowanie lub oznakowanie nie jest obowiązkowe w przypadku składników włókienniczych, które spełniają łącznie następujące warunki:

- a) składniki te nie są podstawową podszewką; oraz
- b) składniki te stanowią poniżej 30% masy całkowitej wyrobu włókienniczego.

Zgodnie z art. 3 pkt. f) ww. rozporządzenia określenie „podszewka” oznacza oddzielny składnik stosowany przy wykańczaniu odzieży i innych wyrobów, składający się z jednej lub wielu warstw materiału włókienniczego przytwierdzonego wzdłuż co najmniej jednego

brzegu. Pomimo, że powyższy przepis nie określa co jest „podstawową podszewką”, jednak w niniejszym przypadku Prezes UOKiK nie ma wątpliwości, że podszewkę rękawów w poddanej badaniom marynarce należy uznać za podstawową. Należy tutaj wskazać, że zarówno rękawy marynarki, tak jak i jej przód oraz tył stanowią podstawowe elementy marynarki. W przypadku, gdy nie ma oznaczenia wyróżniającego skład surowcowy użytych do wykończenia różnych elementów marynarki, podszewka obejmująca przód, tył i rękawy wyrobu powinna być traktowana jako całość.

Prezes UOKiK jednocześnie wskazuje, że w przypadku spodni, art. 11 ust. 2 rozporządzenia 1007/2011 nie ma zastosowania z uwagi na fakt, że zastosowana do wyrobu tkanina stanowi w rozumieniu rozporządzenia podszewkę wyrobu, w związku z czym nie ma tutaj wątpliwości, że musi być oznaczona informacją o składzie surowcowym.

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jednoznacznie stwierdza, iż zarzuty strony odnośnie naruszenia art. 11 rozporządzenia 1007/2009 nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Prezesa UOKiK, przeprowadzone badania laboratoryjne zarówno próbki podstawowej, jak i kontrolnej wykazały jednoznacznie, że kwestionowany wyrób nie spełniał wymagań określonych w deklaracji po uwzględnieniu przepisów rozporządzenia 1007/2011.

Zgodnie 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK nie ma wątpliwości, że poddane ocenie wyroby nie spełniają wymagań zawartych w deklaracji, a tym samym wystąpiła konieczność zobowiązania przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, w tym wypadku próbki podstawowej i kontrolnej. Powyższe świadczy również o tym, że nie może być mowy o naruszeniu art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, jakie zarzuca strona w odwołaniu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji i uznał, iż zasadnie nałożył on na przedsiębiorcę (...), obowiązek uiszczenia kwoty w wysokości 2 146,70 zł (słownie: dwa tysiące sto czterdzieści sześć złotych 70/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań ww. produktu.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. W przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez

Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której zobowiązał spółkę (...) do uiszczenia kwoty w wysokości 2 146,70 zł (słownie: dwa tysiące sto czterdzieści sześć złotych 70/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych ww. produktu. Tym samym, decyzja Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. z 15 czerwca 2020 r. (nr akt kontroli: BP.8361.4.2020.AS), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia wynika z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

*Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

(...)